

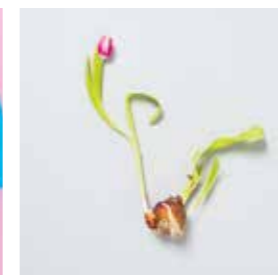
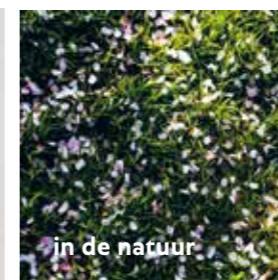
Komt goed!

Tess + Pascale

INHOUD

Voorwoord	7	Op reis	132
Granny & Grandad	9	Ambacht	156
In de natuur	14	Feest	180
Aan tafel	36	Tweedehands	196
Gezondheid	72	Dankwoord	223
Schoonheid	100		

&

Tess

Pascale

VOORWOORD

Loop je vast? Kapen de kronkels van je gedachten het stuur van je schip? Dit boek geeft kleine rituelen als houvast en wijsheden van de Britse grootouders van Tess, Margareth 'Peggy' (98) en George (102), als kompas. Zij hebben de Grote Depressie in de jaren dertig en de Tweede Wereldoorlog overleefd; en weet je wat ze zeggen 'in times of trouble'? *Put the kettle on!* Voor ons is de Nederlandse vertaling daarvan: komt goed. Twee kleine woorden die je moeder had kunnen zeggen. Het betekent niet dat alles goed komt, want dat is helaas niet zo. Maar het is wel een sterk tegengif voor negentig procent van alledaagse stress.

Dit is een boek over de grootsheid van het kleine. Het geluk dat je vindt rond het huis, in het meertje om de hoek en verborgen tussen de brandnetels in het bos. Een boek vol doe-ideeën voor positieve energie. Het is zo gemaakt dat je meteen in beweging kunt komen. Tess schrijft

en Pascale maakt dingen, zo proberen wij in de dagelijkse chaos het leven beter te begrijpen. Wanneer je deze twee elementen samenbrengt gebeurt er iets bijzonders, het brengt je in beweging naar een nieuwe plek. Elk hoofdstuk begint met een wijsheid van Tess haar grootouders, de onderwerpen die volgen worden begeleid met de woorden van Tess en een to-do van Pascale; zodat je meteen uit je hoofd kunt komen.

Wij hopen dat dit boek jou een extra dosis lucht geeft. Omdat je dat verdient met al dat geren en die lijstjes in je hoofd. Laat dit boek jouw frietje na het zwemmen zijn, een goede hoofdmassage bij de kapper en je diepste ademhaling van de dag. Werkt het niet? Dan is de kaft nog steeds vrolijk genoeg om als een zonnetje in jouw boekenkast te staan.

Tess & Pascale

GRANNY & GRANDAD

Granny en Grandad Milne zijn bijna allebei de honderd jaar gepasseerd. Ze wonen nog steeds in hun eigen huis, dat uitkijkt over een adembenemend heidegebied in Bournemouth, Engeland. Een plek waar wij als kinderen met namen als Robin Hood en Marian in bomen klommen en zelf bogen spanden. We moesten voorzichtig zijn dat we niet op een slang zouden stappen en verzamelden frambozen waarvan mijn Granny *raspberry cakes* of jam maakte. 's Avonds zie je voor hun huis nog steeds als in een Grimm-sprookje vossen voorbij rennen. Zittend op twee typische Engelse fauteuils met bloemenprint varen ze verder op het leven dat nog niet klaar met ze is. Ze winnen nog steeds van me tijdens onze potjes Crib (een oud Engels spel) en genieten nog elk weekend van een *full English breakfast* en de nodige liters Engelse thee met melk.

Mijn Granny klaagt, zoals het elke oma betaamt, altijd: 'You look too thin.' Wat er niet beter op is geworden toen ze hoorde dat

'In times of trouble:
put the kettle on.'

— PEGGY LIGHTBOWN-MILNE

ik gestopt was met vlees eten. 'Are you warm enough?' is een ander klassiekertje. Daar zittend op de bank met een kop thee bijna zo groot als mijn hele hoofd en snoepend uit een blik English biscuits luister ik naar hun verhalen over de oorlog. Mijn Grandad werd uitgezonden naar Rusland, waar gelukkig niet meer veel actie aan het front te bekennen was. Bevroren tenen waren toen het equivalent van een blauwe plek. Het was ijskoud, maar de whiskey hield hem 's nachts warm terwijl hij achter de barricaden dicht tegen zijn kameraden aan lag, zodat ze geen graadje extra warmte zouden verliezen. Voor mijn Granny was de oorlog gek genoeg misschien wel de mooiste tijd uit haar leven.

Vrouwen kregen in die tijd opeens een stukje vrijheid. Omdat de mannen weg waren mochten zij hun werkplek innemen. Dat deed ze in een wapenfabriek in Suffolk. In de avond ging ze uit dansen. Ze vertelde ons verhalen over de meest uitbundige feesten die er elke week werden gegeven: 'Officers from Australia, America, all over the world. Everyone thought it might be their last night alive on this planet, before getting sent to the front. So we were dancing like there was no tomorrow. Oh, the parties we had!'

Uiteindelijk verloofde ze zich met een Australische officier, maar toen mijn Grandad terugkwam van het front en in dezelfde Sainsbury's als mijn Granny kwam te werken, was het gedaan. Hoewel ze hem in eerste instantie als een

show off bestempelde, hadden zijn honingzoete woorden – mijn Grandad kreeg op tachtigjarige leeftijd nog meisjes achter de kassa aan het giechelen – toch effect, en ze werd verliefd op hem. Toen ze vijfenzeventig jaar getrouwd waren, kregen ze een brief van de koningin. Die werd uiteraard ingelijst.

Ze hebben zoveel in hun leven zien komen en gaan, liefde gevoeld en mensen verloren. Ze zijn een schat aan informatie waar Wikipedia u tegen zegt. Toen iedereen van de daken schreeuwde dat je margarine moest eten, bleef mijn Granny stug boter gebruiken. En natuurlijk bakken in puur vet. Melk komt nog steeds in glazen flessen, gebracht door de melkman, met wie ze elke week een praatje houdt. 'And a whiskey a day keeps the doctor away.'

Hoe ouder ik word, hoe minder ik praat en hoe meer ik luister. Wijsheden die ik het liefste wil bewaren in een kabinet vol magische-herinneringen-flesjes. Een van mijn favoriete uitspraken van mijn Granny is: 'He's away with the fairies', wat betekent dat iemand gek is geworden. Hoeveel mooier klinkt dat dan 'hij is compleet doorgedraaid'. Mijn Grandad vertaalt zijn liefde voor Engeland met zijn gebogen landelijke weggetjes altijd als: 'You never know what's around the corner, what adventure lies before you.'

Dit boek is een poging iets van hun wijsheden op te slaan. Door het hele boek zul je hun quotes en gezegden als een rode draad terugvinden. Samen hebben ze meer dan tweehonderd jaar levenservaring, hoe te gek is dat!

Hoewel alles in een continue cyclus van verandering lijkt te zijn, geloof ik dat er een bepaalde fundering blijft bestaan. Zoals hoe je omgaat met het verliezen van iemand van wie je ontelbaar veel houdt. En hoe je vervolgens weer door kunt gaan met je leven. Hoe je in een relatie honderd jaar naast elkaar kunt blijven zitten. Wat te doen als de wereld op zijn kop lijkt te staan? Als mensen aan mij vragen wat ik denk dat het geheim is van mijn grootouders, denk ik dat 'ritme' mijn antwoord zou zijn. Vaste rituelen in je dagen en weken. Geen crashdieet in januari en jezelf helemaal volvrenten in december. De nul-of-tien-mentaliteit is iets wat mij heel lang heeft gedefinieerd en wat ik ook veel om me heen terug zie. Ik probeer dat nu te verzachten. Door wandelen te zien als de gezonde variant van rennen. Een koekje bij de thee is oké, en op zondag uiteraard een full (voor mij, *vegetarian*) English breakfast: *go for it*. Een zeven zijn is ook cool. Wat IMDB er ook van mag vinden.

Mijn Grandad
vertaalt zijn liefde
voor Engeland
met zijn gebogen
landelijke
weggetjes altijd
als: 'You never
know what's
around the corner,
what adventure
lies before you.'

Een zakdoek met
geborduurde tekst

Sayings geven lucht in je leven. Als je geen opa's en oma's meer hebt, kun je je ouders vragen naar de gezegdes die zij hadden of je kunt, zoals Pascalle, meeliften op sayings van andere oma's en opa's.

Benodigheden

- geprint A4'tje met spreuk in mooi lettertype
- schaar
- ducttape
- katoenen zakdoek, maat naar keuze
- spelden
- potlood
- borduurring, groot genoeg om je zakdoek op te spannen
- borduurnaald
- borduurgaren, in kleuren naar keuze

Zo doe je het

Zorg dat je een spreuk die jij leuk vindt uitgeprint hebt op een A4 in de gewenste grootte. Knip de woorden per regel uit, met een smal kader eromheen voor het vastspelden.

de zakdoek zo strak mogelijk gespannen tegen het raam zit. Trek met het potlood de letters op de zakdoek over. (Een scherpe punt werkt het prettigst!)

Zoek een raam waar genoeg licht doorheen valt. Plak twee stukken tape aan de hoeken van de bovenzijde van de zakdoek. Plak de zakdoek recht en strak tegen het raam aan.

Haal de zakdoek van het raam en haal de spelden en eventuele restjes tape voorzichtig los. Span de zakdoek op de borduurring door de doek over de binnenste ring te leggen en de buitenste eromheen vast te draaien. Gebruik de normale stiksteek (spiek eventueel op YouTube!) en volg de potloodlijnen tot je de saying hebt geborduurd. Haal de zakdoek weer uit de borduurring.

Zorg ervoor dat er per regel die je vast wil spelden, papier tussen het raam en de zakdoek zit. Spelt vanaf de voorzijde de tekst zo strak mogelijk op de zakdoek vast en herhaal deze stap tot je de hele spreuk naar wens vastgespeld hebt. Plak de hoeken van de onderzijde van de zakdoek ook met tape vast aan het raam, zodat

TIP: Ga naar een kringloopwinkel en kijk of ze daar nog leuke kleurtjes borduurgaren hebben.

Aan tafel

39

DE WIJSHEID VAN
AARDAPPELS

opdracht
Aardappels verbouwen

47

BOODSCHAPPEN
DOEN IN HET BOS

opdracht
Brandnetelsmoothies

53

COMFORTFOOD

opdracht
**Zelf patat maken en
stressloze bakrecepten**

69

DUURZAAM IN DE
KEUKEN

opdracht
Groente hergroeien

‘Are you hungry my dear? If you like, there is a HickeldiPickeldi pie in the fridge. Or some mashed potatoes. Fried bread?’

— PEGGY LIGHTBOWN-MILNE

De liefde die mijn Granny voelt voor haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen laat ze zien door haar kookkunsten. De koelkast is niet alleen gevuld voor mijn Grandad en haarzelf maar ook voor haar dierbaren. Hoe mooi is dat? Dat je eten kookt en de koelkast vult voor mensen om wie je geeft. De Indonesische oma van mijn man Ties had ook altijd pannen op het fornuis staan. Als Ties en zijn neef via de achterdeur naar binnen liepen konden ze niet wachten om in de pannen te kijken en te zien wat voor lekkers ze had gemaakt. Risoles en nasi kuning waren favoriet.

Pascalie is geen oma, maar uit haar liefde ook met eten. Ik kan op een reguliere woensdag bij haar binnenvallen en er komt net een vers brood uit de oven dat ze met me deelt. Ik geloof dat je die aandacht en liefde in het eten proeft, dat die energie niet verloren gaat.

In dit deel leert Pascalie ons hoe je stressloos een taart kunt maken. We komen achter de wijsheid van aardappels en laten zien hoe je een tafelgesprek kunt voeren waar Alain de Botton (hopelijk) door geïntrigeerd zou zijn. Het is tijd om aan tafel te gaan, het begin van een reis door de wereld van zoet naar zout. Met als eindbestemming umami!

DE WIJSHEID VAN AARDAPPELS

Je stopt één aardappel in de grond en je krijgt er tien voor terug. Als kind liet mijn moeder dit zien door een uitgelopen aardappel te poten. Ik moest er water overheen gieten en toen we na ongeveer drie maanden de aarde aan de kant schoven was daar een schatkist aan nieuw eten. Ik kon mijn ogen niet geloven. Pascalle en ik hebben het vaak over aardappels, onze fascinatie is nooit weggegaan. Wie denkt dat het leven niet magisch is, heeft nog nooit in een moestuin gestaan.

Het leuke van aardappels poten is dat het zelfs op een balkon kan. Het laat je zien dat je niet afhankelijk hoeft te zijn van een supermarkt. En dan denk je misschien: een paar aardappels, maakt dat nou een verschil? Ja. Het geeft je namelijk zoveel meer dan alleen iets om in je mond te stoppen. Het geeft het gevoel dat er een andere manier is. Dat we vroeger konden leven van het land. Je pakt een stukje regie terug.

Hoe kan dit kleine stukje onafhankelijkheid zich vertalen naar andere aspecten in je leven, hoe kan je daar de regie pakken? Mijn vader is accountant en vroeger vond ik cijfers altijd heel saai, maar inmiddels begin ik rust te vinden in precies weten wat mijn maandlasten zijn. Als ik een abonnement tegenkom dat niet meer nodig is, of ik kan onderhandelen over een betere prijs, krijg ik letterlijk meer ruimte om te doen wat ik zelf wil in mijn leven. De volgende stap is de restschuld van je hypotheek opschrijven. Hoeveel is het? En hoe kom je daar zo snel mogelijk van af?

Het verbouwen van aardappels geeft ook vertrouwen in het feit dat met de tijd dingen veranderen. Als ik vastzit in een situatie op werk of in mijn persoonlijke leven, denk ik wel eens: kom ik hier ooit nog uit? Daarna denk ik aan de natuur, als herinnering dat alles in een cyclus verandert. Een bloem aan de kant van de weg probeert niet door de winter heen te bloeien. En vraagt niet

COMFORTFOOD

Het is een koude dag en je moet verder fietsen dan je lief is. Helaas ben je ook je handschoenen vergeten. De hengsels van je overvolle boodschappentas scheuren en alles valt op straat. Je zucht en zet je fiets aan de kant om je boodschappen op te rapen. Je stoot je elleboog, die al bevroren was, tegen het stuur. De pijn trekt als een elektrische schok door je arm. Je vloekt. Een deftige vrouw kijkt je veroordelend aan. 'AU!' piep je als een klein kind dat op haar knieën valt.

En dan. Daar. Wat is het gerecht dat je te binnen schiet, dat alle pijn verzacht en troost biedt? Friet met mayo? Een double chocolate cheesecake? Spinazie met gesmolten kaas? Chocolade-ijs van ene Ben, of was het Jerry? Rauw appeltaartdeeg? Pannenkoeken? Ravioli

met Parmezaanse kaas? Chips en komkommer? Pizza grandiosa (= alles wat je lekker vindt erop, Pascalles favoriet is met mozzarella en truffel)?!

Wat het ook is, het is de volwassen pleister op de wond. Zo een met een dierenplaatje erop. Voor mijn gezondheid volg ik het grootste gedeelte van de tijd een gezond dieet, maar het zijn dit soort momenten dat ik denk dat de friet met mayo de gezondste optie is. Om jezelf die uitschieter te gunnen zie ik als een teken van zelfliefde. Comfortfood geeft ons zoveel meer dan een vol gevoel in onze buik. Het troost ons, houdt ons op de been als het leven wiebelig is. Maar het is bovenal gewoon heeeeeeel erg lekker! En wat ons betreft mentaal dus ook heel gezond.

↑ Kaneel-haverkoeken

↑ Havermoutontbijttaart

RITUELEN

Een belangrijke reden waarom ik geloof in de magische kracht van rituelen is dat het een manier is om herinneringen vast te leggen. Ze kunnen intens verdriet opvangen met een omhelzing van gebaren en symbolen. Ze vieren het leven. En wat is er leuker dan dat?

Het gaat ook over stilstaan. Vroeger was stilstaan meer verwickeld in onze cultuur. Als we teruggaan naar onze voorouders die van het land leefden, een tijd waar we veel meer in contact stonden met de natuur en haar seizoenen. Het ritme van de natuur werd gevierd met jaarfeesten: op 1 mei de terugkomst van het licht en het leven; de vruchtbaarheid op aarde met Beltane; en als tegenhanger op 1 november Samhain, wanneer de wereld langzaam weer donkerder wordt en we stilstaan bij de dood. Met het vieren van jaarfeesten kom je ook in aanraking met de seizoenen in je eigen leven. Tijden van bloei en van sterfte. Wat wil je dit jaar laten groeien en wat zijn dingen die je beter kunt laten gaan?

Rituelen geven intentie en betekenis aan je leven. Het is een *antidote* voor bussen waar iedereen naar een scherm zit te staren. Mijn broer Chris vertelde me dat hij een keer in de bus zat en dat de buschauffeur toen over de speaker alle inzittenden bedankte omdat het de eerste keer was dat alle mensen hem bij het instappen hadden begroet. Een ritueel hoeft dus niet per se iets spiritueels te zijn. De buschauffeur altijd groeten, of elke zondag koffie halen in je favoriete koffietent is ook een ritueel; elke vrijdagavond met je beste vriendinnen een fles rode wijn opentrekken, een vaste avond om samen met een vriend of geliefde een rondje door het bos te lopen... als het maar iets is wat met intentie wordt gedaan.

De tijd gaat zo snel en ik wil dat mijn kinderen later terugdenken aan de liefdevolle rituelen die ons gezin samenbrachten. Hier een paar voorbeelden over hoe je praktische rituelen in jouw leven kunt brengen.

Rituelen

SEA SHANTIES

Bijna elke avond doen wij met onze kleintjes (vier en anderhalf jaar oud) voor ze naar bed gaan het opruimspel. Je kunt dit ritueel natuurlijk ook zonder kinderen doen.

Bij ons zet Skye de stopwatch op 7 minuten en Cairo klikt de vaste afspeellijst met *sea shanties* (oude zeemansliederen) aan. Het idee is om in die paar minuten zo veel mogelijk op te ruimen. Mijn kleine waggelt met zijn armen vol was naar de wasmand. En Cairo brengt de schone kleding naar zijn kast. Uiteindelijk eindigt het altijd ergens rollend op de grond of springend op het bed. Maar het is een leuke manier om opruimen in een gezelliger daglicht te zetten en je huishoudelijke taken worden er iets behapbaarder door. Win-win!

FISH AND CHIPS OF SOMS

FISH AND SALAD

Of in het Nederlands: patatdag. Als we energie hebben maken we de patat zelf met biologische aardappels van de markt. Dat smaakt het lekkerst! Maar anders kopen we een zak versgesneden friet in de winkel. Het is een ontspannen vast moment in onze week, waar we even niet bezig zijn met gezond eten. Nog een voordeel van dit ritueel is dat je niet hoeft te bedenken wat je die avond eet. Zie voor zelf patat maken bladzijde 54.

DE JA-DAG OF OCHTEND

Kinderen leven altijd onder de regie van hun ouders. Wat als je dit één keer per jaar uit het raam gooit? En op alles 'JA' zegt. In ons geval zijn onze kinderen nog zo klein dat we alleen een ochtend aandurfd, om zo het risico op een suikeroverdosis te beperken. Waarschuwing vooraf: zorg dat je niet een voorraadkast vol snoep hebt opgeslagen. Maar het effect bij ons was een soepel lopende ochtend met iets meer suiker en filmpjes dan normaal. Maar ook met minder stresshormonen, want geen strijd.

Schoonheid

105

INTUÏTIE

opdracht

Bruisballen maken

110

DANKBAARHEID

opdracht

Dankbaarheidspot

117

PERFECTIONISME

fotoserie

Eigenwijze tulpen

123

JALOEZIE

opdracht

Jaloezie uit de kast

127

DROMEN

opdracht

Fotocollage

‘We have a wash and a shave,
I like a smooth skin.’

— GEORGE ELLIOT MILNE

Elke ochtend scheert mijn Grandad zijn kin op de ouderwetse manier, met heel veel schuim en een metalen scheermes. Het zou me niks verbazen als hij al sinds de jaren vijftig hetzelfde scheermes gebruikt. Over duurzaamheid gesproken.

Uiterlijke schoonheid op oudere leeftijd zit niet in de afwezigheid van rimpels, maar gaat over opstaan en jezelf blijven verzorgen. Niet verslonzen onder de noemer ‘ik ben toch al oud’. Routine zorgt ervoor dat mijn Grandad op zijn oudere leeftijd er nog altijd uitziet als een gentleman.

Hoe ouder je wordt, hoe meer het duidelijk wordt dat schoonheid ook vanbinnen zit. Als mijn moeder de hele dag in haar tuin bezig is,

straalt ze. Het is een tijdloze schoonheid. Vrij van kilogrammen, leeftijd en grijze haren. In dit hoofdstuk willen we het over die schoonheid hebben. De schoonheid die dankbaarheid creëert, hoe de natuur ons laat zien dat imperfectie het echte schoonheidsideaal is en op wat voor wonderschone plekken we komen als we naar onze intuïtie leren luisteren.

Als dessert serveren we het schoonste van allemaal, de liefde. Voor we beginnen kun je misschien even naar de spiegel lopen en tegen jezelf zeggen dat je mooi bent. ‘Ik ben een schoonheid van de bovenste plank.’ Dat voelt misschien even ongemakkelijk, maar het is een mooi tegengif voor al die kritische woorden die door ons hoofd heen vliegen.

INTUÏTIE

(kan het ook anders)

Je staat in een propvolle metro, je houdt de kleffe paal met één hand vast en probeert niet te denken aan alle zweethanden die dezelfde plek hebben vastgegrepen. De man tegenover je stinkt uit zijn mond, je draait je gezicht weg en staart in een strakke lijn naar de reclame boven de bankjes. Met je kin omhoog probeer je iets van je waardigheid intact te houden, de tientallen mensen die als sardientjes tegen je aan geplakt staan hopeloos negerend. Je denkt aan al die mensen die het erger hebben dan jij en voelt je schuldig dat jij je zo ellendig voelt. Wat doe ik eigenlijk voor al die slachtoffers in verre landen? Waarom ben ik zo bang? De metro beweegt en iemand gooit zijn lauwe cappuccino gedeeltelijk over je heen. De tranen schieten van ellende in je ogen en je schreeuwt zo hard dat de metro stil komt te staan: 'KAN HET ALSJEBLIEFT OOK ANDERS?!'

Rust. Je ligt in bad, een muzikje prikkelt zachtjes je oren. De geur van wilde rozen brengt je in een licht euforische staat. Met je

ogen dicht laat je jezelf onder water glijden. In deze onderwaterwereld denk je terug aan de tijd voor het licht, warm in de baarmoeder van je moeder. Je hapt naar adem als je omhoog komt, frisse lucht stroomt als elektriciteit door je lichaam. Met een diepe ontspannen zucht stap je uit het bad in een fluweelzachte japon. Met een warme kop thee tussen beide handen plof je neer op je bank. En daar zie je hoe alles ook anders kan.

Volg je intuïtie. Ik vertelde andere mensen altijd stellig waarom het zo belangrijk is om dat te doen. Omdat ik er heilig van overtuigd ben dat het de enige weg vooruit is. En toch was er een klein stemmetje in mij dat fluisterde: 'Maar doe je dat zelf wel, Tess? Volg je zelf wel écht je eigen gevoel?' Al jaren was ik onzeker over mijn management en ik deed er precies niks mee. Nou niks, ik duwde het ver in het achterste hoekje van mijn bewustzijn. Daar zou het toch geen kwaad kunnen doen? Maar heel langzaam knaagde die onzekerheid mijn levensovertuiging weg. Steeds vaker moest ik

VERJAARDAGEN

Mijn kleine Skye is één jaar geworden. Ik was zenuwachtig omdat het zijn eerste verjaardag was. De eerste stap in het grote loslaatproces. Maar ook een kans voor het 'ben ik wel goed genoeg als ouder'-virus om los te breken. En dus was ik neurotisch de slingers aan het ophangen. En stond ik 's avonds laat nog appeltaart te bakken.

Het ging mis bij zijn nieuwe outfit, die ik een maat te groot had gekocht. Hop, als een bezetene naar de stad geracet om in de winkels te zoeken naar een ander pakje. Cairo had ook een nieuwe outfit op zijn eerste verjaardag, dus Skye mag niet achterblijven, maalde het in mijn hoofd. Het beeld dat de winkeliers van mij zagen kwam waarschijnlijk nog het meest overeen met een verslaafde op zoek naar een hit. Niet best. Al mijn overtuigingen over slow fashion had ik onderweg uit het raam gesmeten. Gelukkig kon ik niks vinden en werd ik geforceerd om terug te gaan naar mijn normen en waarden. Nieuw betekent niet beter. Nieuw

betekent niet meer geliefd. Integendeel. Het cadeau dat we op Marktplaats hebben gekocht zorgt ook voor minder plastic en dus geef je uiteindelijk meer. Tweedehands is oké! Ook voor baby's!

Nog een bevrijding op het gebied van verjaardagen kreeg ik dankzij PASCALLE. Een aantal weken geleden gaf ze me een cadeau ingepakt in een linnen doek. Heel simpel en mooi. Maar ook heel handig, want toen een andere vriendin jarig was, kon ik de doek hergebruiken om het volgende cadeau in te pakken. Sjaals en doeken, dat is nu hoe ik mijn cadeaus inpak. In het Japans hebben ze hier een mooi woord voor: *furoshiki*. Daar gebruiken ze deze inpakmethode al sinds de achtste eeuw. Op deze manier vervoerde de Japanse keizer zijn bezittingen. Je kunt met de furoshikimethode namelijk ook tassen maken. Als je naar het strand gaat bijvoorbeeld.

Het principe achter furoshiki is dat je niks nieuws nodig hebt om een cadeau te geven.

Feest

Je kunt een van je favoriete boeken uit de kast pakken, er een persoonlijk bericht in schrijven en het inpakken in een doek. Dit kan een bloemige sjaal of een stuk stof van een oud kledingstuk zijn. Zo geef je iets wat persoonlijk is, maar waarvoor je niet naar de winkel hoeft te gaan.

Wij denken dat het gevoel van schaarste niet echt is. Kijk om je heen en je ziet hoeveel we hebben. Maar zeker waar het om onze kleintjes gaat kan het gevoel van 'ik wil het beste voor ze' vanuit de schaduw toeslaan. Laten we samen het principe van 'wat het beste is' herdefiniëren. Soms zie je beelden van een baby die één jaar wordt en een groot feest krijgt

met een dj en honderd ballonnen. De ouders zullen dat natuurlijk met alle beste intenties van de wereld doen, maar het kind ziet eruit alsof het ontvoerd is naar een andere planeet. Voor onze kleintjes is de hele wereld al nieuw. Eerlijk gezegd zijn ze volgens mij juist blij met die oude trui, want dat is een stuk herkenning én daarbij inbegrepen hebben ze een ouder die niet overstrest is van de organisatie van het kinderfeestje. (Notitie voor mezelf.)

Skye's verjaardag was een succes. Hij mocht de taart met zijn handen opeten. Zijn oude trui werd lekker vies en hij kreeg alle knuffels van de wereld.

Furoshiki

Benodigheden

- cadeautje(s)
- mooie sjaal of andere dunne doek

Zo doe je het

Vouw de cadeautjes zo sierlijk mogelijk in de sjaal, bijvoorbeeld zoals op de wijze hiernaast.

Tweedehandy

199

MARKTPLAATS-TIPS
VAN LISA

203

ONDERHOUD EN
REPARATIE

207

DE ROMMELMARKT-
SURVIVALGIDS

opdracht
Straatjutideeën

‘We came from hard times coming up from the thirties where we never had anything. Between the two wars they were hard times for the world.’

— PEGGY LIGHTBOWN-MILNE

Oftewel, mijn Granny ging heel duurzaam om met haar spullen. Dat kwam niet door klimaatverandering want dat bestond toen nog niet. Wel omdat je bijna niks had. Als klein kind nam ze me al mee naar de *car boot sales*, de Engelse variant van de vlooienmarkt, maar in plaats van een kraam zoals in Nederland gooi je alles in de achterbak van je auto, rijd je naar een veld en gooi je hem daar open. Heel praktisch wel. Daar vond mijn Granny allemaal *treasures* zoals zij het noemde. Die bewaarde ze in een kast en als er dan iemand jarig was kregen ze een *car boot sale treasure*, een zelfgebreide trui of sokken.

Ook haute couture kun je tweedehands vinden. Een tijd terug waren we in Bruton Street in Londen, zo'n straat die nooit vies lijkt te worden. Ik stond in een kledingwinkel met mijn goede vriendin Lizzy. We kennen elkaar al vanaf onze kindertijd toen we als vuurvogel (Lizzy), torenvalk (Lisa) en gevlekte panda (ik) hutten maakten in het bos. Lizzy is iemand die niet aan fashion doet maar van nature stijl heeft. Ze doet me denken aan een jonge Helena Bonham Carter. Alles wat ik weet over kleding van goede kwaliteit en pure stoffen is dankzij haar. Ze had me met een sprankeling in haar ogen naar deze haute-coutureoase gebracht. De weerspiegeling van de pailletjes en de glitterjurken om ons heen geeft de winkel een betoverend gevoel. Zelfs de

lucht ruikt hier couture. De stijl is jaren twintig Gatsby *meets* de kleuren van Moulin Rouge. Adembenemend mooi en het prijskaartje weet dat. Voor een jurk betaal je al snel tussen de 1200 en 3000 euro. Maar dromen mag toch? Dit is de winkel waar elfjes komen om hun jurken te kopen.

Toen ik een paar maanden later voor de première van *Fantastic Beasts and where to find them* werd uitgenodigd, kreeg ik een bericht van Lisa. Het was een Marktplaats-advertentie. Een jurk van *dat* merk, een diep paarszwart gekleurde avondjurk die Audrey Hepburn naar een première had kunnen dragen. Op Marktplaats! Ik deed een bod en kocht de jurk voor 120 euro. Het was de beste aankoop die ik ooit heb gedaan. Dat is tweedehands: unieke stukken voor een schijntje van de originele prijs. En ook nog beter voor de planeet. Die avond voelde ik me de Assepoester van het bal. Dankzij de hulp van mijn fairy twin sister Lisa de Marktplaats Queen.

In dit deel leren we over de kracht van je spullen repareren en liefdevol onderhouden. We hebben een IJhallen (maar ook andere tweedehandsmarkten) survival guide gemaakt en Lisa deelt haar geheime Marktplaats-tips. En zet je straatjutterspet maar op want we gaan op zoek naar de schatten langs de kant van de weg.

Leren portemonnee

Als er weer grofvuil is staat er altijd wel ergens een afgedankte bank tussen. Dat zijn vaak banken die helemaal versleten zijn met gaten erin of hij is gewoon zo lelijk geworden dat niemand deze meer in zijn huis wil hebben staan. Perfect! Op zo'n bank zitten ongelofelijk grote stukken leer waar je nog de mooiste dingen mee kan maken.

Dit simpele portemonneetje is heel makkelijk te maken en handig voor als je niet al je duizend pasjes mee wil nemen als je uitgaat of even naar de markt loopt. Ook heel leuk om geld in te geven als je naar een verjaardag of bruiloft gaat. Dat is toch net iets origineler dan een witte envelop.

Benodigheden

- patroon (zie blz. 220)
- stuk oud leer
- paar spelden
- stofschaar
- naald en draad
- revolvertang/gatentang
- drukknoop tang
- drukknoopen

Zo doe je het

Vergroot of verklein het patroon op een kopieerapparaat tot de gewenste grootte en print het uit. Overtrekken op bakpapier werkt ook. Dit is je patroon om op het leer te leggen. Speld het patroon vast op het leer en knip het patroon uit.

Naai nu de aangewezen delen aan elkaar.

Stans met de tang een gaatje in het flapje dat de portemonnee straks afsluit en doe hetzelfde op de plek waar het drukknoopje moet komen.

Druk met de drukknoop tang de drukknoopen in de gaten.

Voilà! Jouw envelopportemonnee is klaar!